

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kapcsolódó módosító javaslat!

Dr. Katona Béla úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. §-ának (1) bekezdése, valamint 102. §-ának (1) bekezdése alapján a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló, T/10221. számon benyújtott törvényjavaslathoz – a T/10 221/9. sz. módosító javaslathoz kapcsolódva – az alábbi

k a p c s o l ó d ó m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

nyújtom be:

Megjegyzés: a javaslatok összefüggenek!

1. A törvényjavaslat 12. § (1) bekezdéséhez:

„12.§ (1) A közoktatásról szóló törvény szerinti gyógypedagógiai nevelési oktatási intézményben (a továbbiakban: gyógypedagógiai intézmény) az óvodai nevelés során, valamint az iskolai nevelés-oktatás 1. évfolyamától kezdődően a hallássérült vagy siketvak gyermek számára a magyar jelnyelv vagy speciális kommunikációs rendszer oktatását [– a közoktatásról szóló törvény csoport- és osztályszervezési szabályainak figyelembe vételével –] meg kell szervezni, ha azt legalább [5] 1 gyermek, tanuló szülője (gyámja) írásban kezdeményezi a gyógypedagógiai intézmény vezetőjénél. A közoktatásról szóló törvény szerint megszervezett oktatási intézményben tanuló (azaz az integrált oktatásban részt vevő) hallássérült gyermek számára a magyar jelnyelv oktatását meg kell szervezni, ha azt a gyermek tanuló szülője (gyámja) írásban kezdeményezi az intézmény vezetőjénél!”

2. A törvényjavaslat 29.§-a új (4) bekezdéssel egészüljön ki:

„(4) A törvényben foglaltak végrehajtása érdekében meg kell szervezni a jelnyelven tanító tanárok és tanítók képzését, és már a 2010-es felsőoktatási tanévre vonatkozó felvételi vizsgák elkezdéséig ennek megfelelően kell kialakítani a tanítóképzés felvételi követelményrendszerét.”

I n d o k o l á s

A nyelvi képesség kialakítása szoros hatással van a többi kognitív képesség kialakítására. Senki nem fosztható meg attól az alkotmányos alapjogtól, hogy anyanyelvén tanítsák és tanulhasson. A törvény maga is elismeri, hogy a jelnyelv önálló természetes nyelv. Annak érdekében, hogy az azt használó nyelvi kisebbség használhassa, fejleszthesse és megőrizze, a

hallássérült vagy siketvak gyermekeket meg kell rá tanítani, és erre csak nevelési-oktatási intézmény keretei között kerülhet sor, ott azonban akkor is, ha akár csak egy gyermek vagy tanuló szülője/gyámja igényli azt, és akkor is, ha a gyermek integrált intézményben tanul.

Ugyanakkor nagyon fontos, hogy megfelelő számban álljanak rendelkezésre jelnyelven oktató tanárok és tanítók is. Utóbbiak vonatkozásában feltétlenül szükséges, hogy a tanítóképzés felvételi rendszerét jelnyelven tanítók esetében megfelelően alakítsák ki (pl. ne legyen felvételi követelmény a furulyázni tudás vagy az éneklés), ugyanis minél kisebb korban sajátítja el a gyermek a jelnyelvet, annál inkább kialakulnak egyéb kognitív képességei is.

Budapest, 2009. október 6.

Dr. Sándor Klára